

VRAGEN

door de leden der Kamer gesteld overeenkomstig artikel 116 van het Reglement van Orde, en de daarop door de Regering schriftelijk gegeven antwoorden

15. VRAGEN van de heer **De Graaf** in verband met de werkzaamheden van de Commissie van Bijstand voor de Rehabilitatie van Indische Oorlogsslachtoffers. (Ingezonden 14 oktober 1958.)

1. Is het juist, dat in de, bij beschikking dd. 24 augustus 1954 van de Minister van Buitenlandse Zaken, de Minister zonder Portefeuille en de Minister van Financiën vastgestelde, instructie voor de Commissie van Bijstand voor de Rehabilitatie van Indische Oorlogsslachtoffers, aan deze commissie onder meer is opgedragen:

a. het uitbrengen van advies aan de Ministers in gevallen of groepen van gevallen betreffende de al of niet toekenning van een uitkering aan personen, die zodanige ernstige materiële oorlogsschade, anders dan huisraadschade, hebben geleden, dat zij als gevolg daarvan ernstig in hun verdere bestaansmogelijkheden zijn aangetast;

b. aandacht te besteden aan de te harer kennis gekomen z.g. andere vorderingen — niet betrekking hebbende op materiële oorlogsschade, rehabilitatie e.d. —; zulks naar aanleiding van de door de Regering in het overleg met de Tweede Kamer der Staten-Generaal gedane toezegging, dat zij bereid is in gevallen, waarin het niet-honoreren door Indonesië van vorderingen als hier bedoeld ertoe heeft geleid, dat Nederlandse natuurlijke personen-oorlogsslachtoffers ernstig in hun bestaansmogelijkheden zijn aangetast, aan hier te lande gevestigde gedupeerden een financiële tegemoetkoming te geven bij wijze van rehabilitatie;

ter zake aan de Ministers schriftelijk verslag uit te brengen van haar bevindingen en dit verslag vergezeld te doen gaan van haar aanbevelingen?

2. Moet naar het oordeel van de Ministers de boven ook sub b vermelde beperking, vervat in de woorden: „ernstig in hun bestaansmogelijkheden zijn aangetast”, in overeenstemming worden geacht met de strekking van de ongeclausuleerde toezegging van de toenmalige Minister zonder Portefeuille, mr. Luns, in de Tweede Kamer der Staten-Generaal gedaan bij de openbare behandeling van de Nota inzake het Rapport van de Commissie Achterstallige Betalingen (Zitting 1952—1953, stuk **3107**) op 31 maart 1954 (*Handelingen 1953—1954*, deel I, blz. 906, linkerkolom)?

3. Heeft voornoemde Commissie van Bijstand voor de Rehabilitatie van Indische Oorlogsslachtoffers de haar opgedragen taken, nader omschreven in vraag 1, sub a en b, inmiddels volbracht?

4. Zo neen, moet dan thans na ruim vier jaren niet terecht worden geconcludeerd, dat, bijzonderlijk ook vanwege het in de taakomschrijving opgenomen en als zodanig spoedeisende sociale criterium van „ernstige aantasting in de verdere bestaansmogelijkheden”, van schadelijke en onverantwoorde traagheid sprake is?

5. Indien vraag 3 wel bevestigend kan worden beantwoord, wanneer zijn de betrokken adviezen dan uitgebracht, welke strekking hebben zij en heeft voorts de Regering zich inmiddels daaromtrent beraden?

6. Zijn de Ministers bereid aan de Staten-Generaal in een nota omstandig verslag te doen van de afwikkeling van alle zaken — met name ook de z.g. andere vorderingen —, welke aan de orde zijn gesteld in de Nota inzake het Rapport van de Commissie Achterstallige Betalingen (stuk **3107**) en de daarop betrekking hebbende schriftelijke en mondelinge behandeling in de Tweede Kamer der Staten-Generaal?

7. Kunnen de Ministers, eventueel vooruitlopend op het in de vorige vraag verzochte verslag, bijzonderlijk ook mededelen of het in de Nota inzake het Rapport van de Commissie Achterstallige Betalingen begrote bedrag ad f 196 750 000 inmiddels volledig is besteed en over welke aldaar genoemde categorieën en tot welke bedragen uitgaven zijn gedaan tot ultimo 1957?

ANTWOORD van de heer **Luns**, Minister van Buitenlandse Zaken. (Ingezonden 14 november 1958.)

1. De eerste vraag wordt in zijn geheel bevestigend beantwoord.

2. De ondergetekenden kunnen niet inzien, dat geen overeenstemming zou bestaan tussen de omschrijving van de taak, aan de Commissie van Bijstand voor de Rehabilitatie van Indische Oorlogsslachtoffers toegewezen met betrekking tot de z.g. andere vorderingen en de in deze vraag bedoelde toezegging. Die toezegging toch dient te worden gezien in het kader van hetgeen dienaangaande door de Regering werd gesteld in de Nota inzake het Rapport van de Commissie Achterstallige Betalingen (onderwerp **3107**, stuk nr. 1, blz. 10, rechterkolom) en de memorie van antwoord naar aanleiding van het voorlopig verslag op deze nota (onderwerp **3107**, stuk nr. 3, blz. 9).

3. Wat betreft de vraag of en in hoeverre termen bestaan tot toekenning van een tegemoetkoming aan hen, die zodanige ernstige materiële oorlogsschade, anders dan huisraadschade, hebben geleden, dat zij als gevolg daarvan ernstig in hun verdere bestaansmogelijkheden zijn aangetast, is in maart 1957, naar aanleiding van daartoe door de Commissie van Bijstand voor de Rehabilitatie van Indische Oorlogsslachtoffers in november 1956 gedane voorstellen, aan de Stichting „Pelita” verzocht een onderzoek ter zake in te stellen en omtrent de toekenning te adviseren. Een dergelijk onderzoek was nodig, mede in verband met het beperkte bedrag, dat voor deze post beschikbaar is gesteld. Het rapport van genoemde stichting is zeer onlangs ontvangen en wordt thans bestudeerd.

Over het vraagstuk van de z.g. andere vorderingen heeft de Commissie van Bijstand twee rapporten uitgebracht, welke strekking is, dat ter zake een voorziening behoort te worden getroffen. De Regering heeft daarmede in grote lijnen ingestemd. Zij heeft echter niet kunnen delen de door de commissie in haar interimrapport mede uitgesproken zienswijze, dat aan enige vorm van enquetering naar het bestaan van andere vorderingen niet zou zijn te ontkomen. Het onderzoek blijft dus beperkt tot de tot dusverre gemelde gevallen. Thans is de Commissie van Bijstand doende met dat onderzoek.

4. De ondergetekenden zijn van mening, dat deze vraag ontkennend moet worden beantwoord, mede gelet, enerzijds op het vele werk, dat de uitvoering van de overige rehabilitatiemaatregelen heeft medegebracht, en anderzijds op de moeilijke aard van de betreffende materie.

5. Over het vraagstuk van de andere vorderingen heeft de Commissie van Bijstand bij schrijven van 9 januari 1956 een interimrapport uitgebracht. Haar eindadvies is gedateerd 28 mei 1958. De eerste ondergetekende antwoordde op deze rapporten bij brieven van 3 april en 16 juli 1958.

6. De door Nederland te voltooien rehabilitatie van de Indische Oorlogsslachtoffers omvat de verdere uitvoering van de Indische rehabilitatieordonnanties, welke in het *Staatsblad* van het vroegere Nederlandsch-Indië zijn gepubliceerd, de uitvoering van een aantal richtlijnen, welke ter aanvulling op die ordonnanties zijn vastgesteld en die alle aan de Tweede Kamer ter kennisneming zijn toegezonden, alsmede de toekenning van een tegemoetkoming in de kosten van wederinrichting volgens een tabel, vermeld in het openbaar gemaakte rapport van de Commissie Achterstallige Betalingen. Alle toegepaste voorschriften en richtlijnen zijn derhalve aan de Staten-Generaal bekend. Tevens is in het hieronder volgende antwoord op vraag 7 een opgave opgenomen van het aantal gevallen, dat

tot dusverre in verschillende categoriën is afgedaan, en het aantal nog onafgedane, alsmede de tot ultimo december 1957 uitgegeven bedragen. De afdeling Rehabilitatie Indische Oorlogsslachtoffers, welker personeel tot het uiterste minimum is teruggebracht, nadert het stadium van liquidatie. De verstrekte gegevens geven naar het oordeel van ondergetekenden een volledig inzicht betreffende de gang van zaken. Om die reden achten de ondergetekenden het doen opmaken van een uitvoerig verslag als verzocht van te weinig praktisch nut. Zulks zou bovendien moeilijk uitvoerbaar zijn. Wel zal overeenkomstig de toezegging een verslag over de z.g. andere vorderingen te zijner tijd aan de Kamer worden aangeboden.

7. Tot ultimo 1957 is ter uitvoering van de Nota inzake het Rapport van de Commissie Achterstallige Betalingen besteed een bedrag van f 132 538 584,02, verdeeld als volgt:

1. Verweesde werknemers	f	1 390 236,96
2. Ambtenaren		36 790 206,69
3. Ouderdomsvoorzieningen		14 798 992,88
4. Zelfstandigen		7 642 899,49
5. Andere groepen (R1 16)		—
6. Suppl. backpay-pensioenen		4 469 648,46
7. Vergoeding delegatieschuld		14 496 286,67
8. Wederinrichtingskosten		44 428 275,64
9. Materiële oorlogsschade		—
	f	124 016 546,79
Uitbetalingen uit de voor de z.g. schrijnende gevallen beschikbaar gestelde gelden		664 277,25
	f	124 680 824,04

In totaal zijn ter behandeling ontvangen 70 936 ingevulde vragenlijsten. Daarvan waren er per ultimo oktober jl. afgedaan 68 473. Het resultaat van die afdoening is neergelegd in de ondervolgende specificatie van de toegekende uitkeringen:

Aard van de tegemoetkoming	Aantal uitkeringen
Rehabilitatie-uitkering	30 377
Suppletie op rehabilitatie-uitkering	3 022
Wederinrichting	25 261
Ouderdomsvoorziening	9 314
Delegatieschulden	3 923
Suppletie op backpay-pensioenen	1 709
Uitkering ingevolge	
richtlijn 4	434
richtlijn 7	51
richtlijn 11	758
richtlijn 12	201
richtlijn 13	24
richtlijn 14	591
richtlijn 15	7 435

Als z.g. schrijnende gevallen zijn bij Pelita ontvangen 7378 aanmeldingen. In 2178 gevallen werd reeds een uitkering toegekend.